

A Fővárosi Ítéltábla a ... ügyvivő által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a (jogtanácsos neve) jogtanácsos által képviselt Nemzeti Fejlesztési Minisztérium (alperes címe) alperes ellen közérdekű adat kiadása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2013. október 9. napján kelt 70.P.22.816/2013/6. számú ítélete ellen az alperes részéről 7. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 15.000 (Tizenötezer) forint + áfa fellebbezési költséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül adja ki a felperes részére a Horváth és Társai Ügyvédi Iroda DLA Piper Ügyvédi Iroda és az alperes között létrejött, KZK00220 és KZK00250 kötelezettségvállalás számmal ellátott megbízási szerződés teljesítéseként készült valamennyi dokumentum másolatát.

Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül adja ki a felperes részére a Horváth és Társai Ügyvédi Iroda DLA Piper Ügyvédi Iroda és az alperes között létrejött, KZK10071 kötelezettségvállalás számmal ellátott megbízási szerződés 1.1. pontjának első, második, harmadik és negyedik francia bekezdésében foglalt, azaz a Magyar Nemzeti Légitársaság jelenlegi helyzetének megoldásával kapcsolatos feladatok teljesítéseként készült valamennyi dokumentum másolatát.

Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperes részére 30.000 forint perköltséget.

Megállapította, hogy az eljárás illetékmentes.

Ítéletének indokolásában tényként állapította meg, hogy az alperes a felperes által kiadni kért, a nemzeti légitársaság pénzügyi helyzetének rendezésére vonatkozó jogi tanácsadás során keletkezett adatok kezelője, ezen adatok közérdekű adatok, melyek kiadására az alperes az Infotv. 26. § (1) bekezdése alapján köteles.

Nem fogadta el az alperes azon védekezését, miszerint a kereseti kérelem nem megfelelő pontossággal tartalmazza a kiadni kért adatokat, miután a közérdekű adatok igénylése során az adatkérő az adatkezelőhöz képest mindig információhiányban szenved, ezért nem várható el tőle az, hogy a kért adatokat tételesen meghatározza. A felperes a kérelmét megfogalmazta az ahhoz szükséges pontossággal, hogy az alapján az adatkezelő azonosítani tudja a kért adatok körét. A felperes a keresetében tételesen meghatározott szerződések teljesítéseként keletkezett valamennyi dokumentum kiadását kérte.

Nem találta alaposnak az alperes azon hivatkozását, hogy a kért dokumentáció döntés- előkészítő anyagnak minősül, azok alapján még döntés nem született, így az Infotv. 27. § (5) bekezdése szerint azok nem nyilvánosak. E körben rámutatott arra, hogy az Infotv. 31. § (2) bekezdése értelmében a közérdekű adatkiadás megtagadásának jogszerűségét és a megtagadás indokait az alperesnek kell bizonyítani, miután a 26. § (1) bekezdéséből következően főszabály szerint a közérdekű adatok nyilvánosak. A közérdekű adatok megismeréséhez való jog az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdése szerint alapjog, az csak valamely alkotmányos érdek védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan és az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával törvényben korlátozható. Az adatok kiadásának megtagadását a szerv vezetőjének indokolnia kell. A közérdekű adatokhoz való hozzáférés nem tagadható meg az arra való formális hivatkozással, hogy az igényelt közérdekű adatok döntés megalapozását szolgáló adatok, hanem szükséges annak tartalmi vizsgálata, hogy azok milyen döntés meghozatalát, milyen eljárás lefolytatását szolgálják, valóban érdemi kapcsolatban állnak-e a közérdekű adatot kezelő szerv feladat- és hatáskörébe tartozó döntéssel. Ezt támasztja alá a 21/2013. (VII. 19.) AB határozat, valamint a jogvitában alperes által becsatolt Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság állásfoglalása is, amely szerint a dokumentumok eseti mérlegelés nélkül történő, teljes döntés-előkészítő irattá minősítése nem megengedett, azok egésze jogszerűen nem titkosítható.

Rögzítette, hogy az alperest terhelte a bizonyítási kötelezettség a vonatkozásban, hogy az Infotv. 26. § (1) bekezdésében előírt nyilvánosságához képest a 27. § (5) bekezdésében meghatározott kivétel valósult meg, ebből kiindulva tévesen hivatkozott az alperes arra, hogy a felperesnek kell bizonyítania a jogvitában azt, hogy a kért adatok alapján döntés született volna. Ilyet a felperes a perben nem is állított, továbbá ennek csak akkor van relevanciája, ha a döntés-előkészítő adat alapján már döntés született, mert az esetben azok nyilvánossága az Infotv. 27. § (6) bekezdése szerint csak szűk keretek között korlátozható. Addig azonban, amíg döntés nem született, a döntés-előkészítő adatok főszabály szerint nem nyilvánosak. Ugyanakkor miután az alperesen kívül másnak nincs arra vonatkozó információja, hogy a kért okiratok milyen adatokat tartalmaznak, értelemszerűen és az Infotv. 31. § (2) bekezdéséből következően is az alperes kötelezettsége, hogy azon perbeli előadását, amely szerint a nyilvánosság korlátozásának indoka az

adatok döntés-előkészítő jellege, részletesen, konkrétan megindokolja, majd ezt a dokumentumnak zárt iratként a bíróság részére történő csatolásával igazolja is, mely eljárást a Pp. 119. § (2) bekezdésének szabályozása lehetővé teszi. Ezen jogszabályhelyi rendelkezés harmadik mondata - helyes értelmezés mellett - azt a célt szolgálja, hogy vita esetén a bíróság a kiadni kért adatok ismerete alapján dönthessen arról, hogy azok döntés-előkészítő adatok körébe esnek-e vagy sem. Az okirat ilyen módon történő csatolása nem sérti a kontradiktórius eljárás elvét. Az alperes azonban bírói tájékoztatás ellenére sem kívánta a peranyaghoz csatolni a nemzeti légitársaság helyzetének rendezésére vonatkozó, általa kezelt dokumentumokat. A benyújtott, általános tartalmú beadványából nem volt megállapítható a hivatkozottak valóságtartalma, ekként az elsőfokú bíróság arra a megállapításra jutott, hogy az alperes nem bizonyította azt, hogy a nemzeti légitársaság helyzetének rendezésére vonatkozó tanácsadás tekintetében megkötött szerződések teljesítéseként készített dokumentáció döntés-előkészítő adatnak minősülne. Emiatt az Infotv. 27. § (5) bekezdésében írt nyilvánosság korlátozására vonatkozó rendelkezés nem alkalmazható, így nem relevánsak az alperesnek a szerv vezetője mérlegelési jogán alapuló döntése tekintetében kifejtettek.

Nem fogadta el az elsőfokú bíróság az alperes azon érvelését sem, mely szerint a kiadni kért dokumentumok nyilvánosságának kizárása a Magyar Állam stratégiai érdekei szempontjából lényeges körülmény, ilyen fogalmat ugyanis az Infotv. nem ismer. A törvény 27. §-a tartalmazza azon, a 26. § (1) bekezdésében említett kivételes eseteket, amikor a közérdekű adat nyilvánossága korlátozható. Az (1) bekezdés szerint ilyen eset, ha az adat minősített adatnak minősül, illetve a (2) bekezdésben tételesen felsorolt tárgykörökben külön törvény korlátozhatja a megismerés lehetőségét, az alperes azonban arra nem hivatkozott, hogy az adatok minősített adatnak minősülnének és nem jelölt meg olyan egyéb jogszabályt sem, amely alapján a korlátozás megállapítható lett volna.

Rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy az alperes hivatkozott arra is, hogy a kért dokumentumok üzleti titkot is tartalmaznak, ugyanakkor azt nem adta elő, hogy pontosan milyen okból minősülne akár a teljes okirat, akár annak egy része üzleti titoknak. Utalt arra, hogy az Infotv. 27. § (3) bekezdése szerint az üzleti titok megismerésére a Ptk-ban foglaltak irányadók, melynek 81. § (2) és (3) bekezdése alkalmazandó. Az alperes nem jelölte meg azt, hogy rajta kívül van-e bármilyen szerv vagy szervezet, amelynek vonatkozásában a Ptk. 81. § (2) bekezdésében meghatározott olyan tény, információ, megoldás vagy adat szerepelne ezen anyagokban, amely a meg nem jelölt személy jogszerű pénzügyi, gazdasági vagy piaci érdekeit sértené. Kiemelte, hogy nem lehet üzleti titokra hivatkozni az állami költségvetés felhasználásával kapcsolatos adattal kapcsolatosan, márpedig a nemzeti légitársaság helyzetének rendezésére vonatkozó dokumentumok az állami költségvetés terhére létrejött szellemi termékek, miután azokat a megbízott Horváth és Társai DLA Piper Ügyvédi Iroda az állami költségvetésből származó juttatás ellenében készítette el. Mindebből következően a kereset tárgyát képező dokumentumok üzleti titoknak nem minősülhetnek, az alperes pedig nem bizonyította azt, hogy az iratok olyan üzleti titkokat tartalmaznának, amelyek a Ptk. 81. § (3) bekezdésében foglalt adatkörön kívül esnek, de ilyen hivatkozást nem is

tett.

Mindebből következően az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes a nemzeti légitársaság helyzetének rendezésével foglalkozó tanácsadás vonatkozásában az Infotv. 31. § (2) bekezdésében foglalt bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget, a közérdekű adat kiadása megtagadásának jogszerűségét és indokait nem tudta bizonyítani. Ekként az Infotv. 26. § (1) bekezdése alapján lehetővé kell tennie, hogy a felperes által kért közérdekű adatot bárki megismerhesse.

Az elsőfokú bíróság a KZK10071 kötelezettségvállalás számmal ellátott szerződés alapján keletkezett adatok vonatkozásában az 1269/2010. (XII. 3.) Kormányhatározatra és az azt módosító 1522/2011. (XII. 30.) Kormányhatározatra utalással megállapította, hogy az alperest irányító miniszter kormánybiztosi kijelölése 2011. december 3-án megszűnt. Az alperes alapító okirata, illetve 212/2010. (VII. 1.) Kormányrendelet értelmében a magyar-kínai nemzetközi kapcsolatokkal foglalkozó tárgyalások nem tartoznak az alperesi minisztériumot irányító miniszter felelősségi körébe, a magyar-kínai kormányzati kapcsolatokra vonatkozó hatáskör az alperes irányítását ellátó minisztert, mint a kormányhatározat által kijelölt kormánybiztost illette meg, aki ezen hatáskörében kötötte meg a Horváth és Társai Ügyvédi Iroda DLA Piper Ügyvédi Irodával a nemzeti légitársaság helyzetének rendezésére vonatkozó jogi tanácsadásra irányuló szerződés olyan tartalmú módosítását, mely szerint a kínai-magyar kapcsolatok témakörében is végez a megbízott iroda tanácsadási tevékenységet. Az alperes irányítását ellátó miniszter kormánybiztosi kijelölésének megszűnése következtében az alperesnek már nincsenek a magyar-kínai tárgyalásokkal kapcsolatos feladat- és hatáskörei, így az adatkérés időpontjában nem minősült adatkezelőnek. A 2011. december 3-át megelőzően megkötött szerződést a felperes részére kiadta, azonban az annak teljesítéseként keletkezett dokumentáció tekintetében már nem minősül adatkezelőnek, így a közérdekű adatok kiadására őt kötelezni nem lehet, ezért a magyar-kínai kormánybiztosi feladatok végrehajtásához szükséges jogi tanácsadásra irányuló megbízási szerződés vonatkozásában keletkezett dokumentáció kiadása tárgyában a keresetet elutasította.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felek között létrejött KZK00220 és KZK00250 kötelezettségvállalás számmal ellátott szerződéseknek - azok 1.1. pontjában foglaltak szerint - kizárólag a nemzeti légitársaság jelenlegi helyzetének rendezésére irányuló jogi tanácsadás a tárgya, ezért ezen megállapodások teljesítéseként keletkezett valamennyi dokumentum nyilvános, így ezen szerződések vonatkozásában az ítéletének rendelkező részét csak ugyanolyan módon tudta megfogalmazni, mint a korábban hatályon kívül helyezett határozatában. A KZK10071 kötelezettségvállalás számmal ellátott szerződés tárgya a szerződés 1.1. pontjának első négy francia bekezdése szerint „a nemzeti légitársaság jelenlegi helyzetének megoldására vonatkozó” alternatívák kidolgozása, a megbízó képviselőinek támogatása az ezzel kapcsolatos tárgyalások során, a jóváhagyott megoldási alternatíva megvalósításához szükséges jogi

dokumentáció előkészítése, valamint a megbízó képviselte hatóság és cégbíróság előtt. Ezen szempontok teljesítéseként készített dokumentumok nyilvánosak, azok kiadására az alperes köteles. Az ítélet rendelkező részében ezen szerződéses pontok megjelölésre kerültek. Az ötödik francia bekezdés szerint a kínai-magyar kormánybiztosi tevékenységgel kapcsolatos légügyi kérdéseket érintő jogi tanácsadás, a hatodik francia bekezdés szerint pedig a kínai-magyar és a magyar-orosz kormánybiztosi feladatok ellátása során felmerülő jogi tanácsadás is a szerződés tárgyát képezi. A magyar-orosz kormánybiztosi feladatokkal kapcsolatos tanácsadás során keletkezett adatok nem képezték a kereset tárgyát, a magyar-kínai kormánybiztosi feladatokkal kapcsolatos tanácsadás vonatkozásában pedig a kereset elutasításra került, az ítélet rendelkező részében az érintett szerződési pontok tételes megjelölésével utalt a kiadandó adatok körére, a tárgykörök külön szerepeltetése nélkül.

Miután az alperes a perben nem jelölte meg, hogy a kiadni kért dokumentumoknak van-e olyan része, amely nem tartalmaz közérdekű adatot, a kiadás elrendelésekor nem látott lehetőséget arra, hogy meghatározásra kerüljön az, hogy az alperes milyen adatokat tegyen felismerhetetlenné a kiadás során.

Tekintettel arra, hogy a módosított kereset egyrészt a keresetlevél 1-3. pontjában megjelölt magyar-kínai kormánybiztosi feladatok végrehajtásához szükséges jogi tanácsadás alapján készített dokumentáció vonatkozásában, másrészt a másodfokú ítéletben a keresetlevél 4. pontjában kért dokumentáció tekintetében került elutasításra, a pernyertesség-pervesztesség arányát 50-50 %-ban határozta meg. A felperesnek perköltségigénye nem volt, az alperes oldalán eljáró jogtanácsos munkadíját a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése alapján állapította meg, figyelemmel a megkezdett tárgyalási órák számára, illetve az ellenkérelem elkészítéséhez szükséges időtartamra, a Pp. 81. § (1) bekezdésének szabályaira.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az első fokú határozat megváltoztatását és a kereseti kérelem teljes elutasítását kérte. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a megismételt eljárás során nem tartotta be a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.290/2013/3. számú részítéletének rendelkezését, miután a KZK10071 kötelezettségvállalási számú szerződés kiadni rendelt dokumentumaival kapcsolatosan ugyanazon rendelkezést hozta, mindössze annyi eltéréssel, hogy a hatályon kívül helyezett ítéletében a kivételeket határozta meg, jelen ítéletében pedig a felsorolásból kihagyta az ötödik és hatodik francia bekezdést, de de a hivatkozott kivétel megegyezik az ötödik és hatodik francia bekezdéssel. Ekként továbbra sem értelmezhető, hogy konkrétan mi az az adat, aminek kiadására köteles, hiszen semmilyen különbség nincs a két elsőfokon meghozott ítéleti rendelkezés között. Mindemelllett a megismételt eljárásban sem került feloldásra a KZK00220, a KZK00250, valamint a KZK10071 kötelezettségvállalási számmal ellátott megbízási szerződésekre vonatkozó adatkiadás tárgyában meghozott határozat rendelkező része és indokolása közötti ellentmondás.

Előadta, hogy a kereseti kérelem a nemzeti légitársaság pénzügyi helyzetének rendezésére vonatkozó jogi tanácsadásra irányuló megbízási szerződés

másolatának kiadására irányult, melynek száma KZK00220, a kereseti kérelem tárgyát képező adatot azonban fenti kötelezettségvállalási számon nem kezel. A megbízási szerződés tárgya között és a keresetlevél tárgya között nincs átfedés, az ügyvédi iroda a pénzügyi helyzet rendezésével kapcsolatosan kizárólag a (3) bekezdésben szereplő feladat ellátása során került kapcsolatba, illetve ezen francia bekezdésben jogi szaktolmács biztosításáról van szó. Ugyanez vonatkozik a KZK00250 számú kötelezettségvállalási szerződésre is.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság túlterjeszkedett a kereseti kérelmen, amikor a KZK00220 és a KZK00250 számú szerződések teljesítéseként készült valamennyi dokumentum másolatát kiadni rendeli, holott a kereseti kérelem kizárólag a nemzeti légitársaság pénzügyi helyzetének rendezésére vonatkozó jogi tanácsadásra irányuló megbízási szerződés alapján készült dokumentumokra tart igényt. Ezen dokumentumok a szerződés tárgyai szerint beazonosíthatatlanok. A felperes nem jelölte meg a szerződések pontos tárgyát, csak a számait, a keresetlevélben megjelölt összefoglaló cím nem fedi le a szerződések tárgyát. A felperes által citált kötelezettségvállalási számú szerződések léteznek, ezen adatok döntés-előkészítő közérdekű adatok, ezeket kezeli, de az azonosító számukon nyilvántartott szerződések tartalma és a felperes által kiadni kért adattartalom nem egyezik.

Álláspontja szerint a döntés-előkészítésre történő folyamatos hivatkozása doktriner jogértelmezés után került elutasításra. Köztudomású tény, hogy Magyarországon jogilag még létezik nemzeti légitársaság, csak felszámolás alatt áll. Ugyancsak köztudomású tény, hogy nincs döntés új nemzeti légitársaság alapításáról. Súlyosan téved az elsőfokú bíróság, amikor érvelését formális hivatkozásnak tekinti a döntés-előkészítő adattal kapcsolatosan. A felperes sem tudta cáfolni, hogy állításai köztudomású tények, amelyekkel kapcsolatosan nincs bizonyítási kötelezettsége és negatív bizonyítás sem terhelheti. A köztudomású tények formális hivatkozással történő egybemosása megengedhetetlen akadályát képezi az olyan stratégiai érdekek megóvásának, melyekről az Infotv. nem rendelkezik. Köztudomású az is, hogy egy adott államnak léteznek stratégiai érdekei, még akkor is, ha azt a jogszabály nem tartalmazza. Az üzleti titokra történő hivatkozás és annak gyakorlata nehéz bizonyítási terhet jelent, hiszen ha elmagyarázza, hogy mi miért üzleti titok, akkor az már nem is üzleti titok.

Kifogásolta az elsőfokú bíróság jogszabály értelmezését a Pp. 119. § (2) bekezdésének harmadik mondatával kapcsolatosan, illetve azt, hogy az Infotv. 27. §-ához fűződő miniszteri indokolás utolsó bekezdését nem vette figyelembe.

Megjegyezte, hogy a felperes azon hivatkozása, miszerint teszteli az Infotv. alkalmazásának bírói gyakorlatát, kimeríti a rosszhiszemű pervitelt, joggal való visszaélésnek minősül.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyására irányult. Hangsúlyozta, hogy az alperes nem bizonyította azon állítását, miszerint a kiadni kért adatok döntés-előkészítő anyagnak minősülnek, vagy az üzleti titok körébe esnek. Nem tett eleget az elsőfokú bíróság által felhívott adatszolgáltatásnak sem, ekként az elsőfokú bíróság a kért dokumentációt nem tudta vizsgálat tárgyává tenni. Kiemelte, hogy az alperes a jogvitában a nemzeti légitársaság és a MALÉV összemosására, majd úgy légitársaság felállítására

hivatkozott, mindezzel az adatokhoz való hozzáférést kívánta akadályozni. Azt pedig nem köteles megindokolni, hogy a kért adatokra milyen célból tart igényt.

Az alperes fellebbezése nem alapos.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság határozatát a Pp. 253. § (3) bekezdése értelmében csak a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között bírálhatta felül.

A Fővárosi Ítéltábla 2013. április 23. napján meghozott 2.Pf.20.290/2013/3. számú részítélete alapján megismételt eljárás adatait értékelve a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által meghozott érdemi döntéssel és annak indokaival egyetértett. A részítélettel hatályon kívül helyezett elsőfokú határozat rendelkező része és annak indokolása közötti ellentmondás az elsőfokú bíróság megismételt eljárásának eredményeként meghozott határozatban feloldásra került. A másodfokú bíróság iránymutatásának megfelelően megismételt eljárás során mind a felperes lehetőséget kapott a kereseti kérelme pontosítására, mind pedig az alperes védekezésének alátámasztására, bizonyítására. Ennek eredményeként tisztázódott, hogy a felperes azon három megbízási szerződés alapján tart igényt a megbízott által készített dokumentáció kiadására, mely szerződések egy másik perben kerültek a felperes részére kiadásra.

Az elsőfokú bíróság helytállóan mutatott rá arra, hogy a jogvitában az alperest terhelte annak bizonyítása, hogy a kiadni kért dokumentáció döntés-előkészítő anyag. Az Alkotmánybíróság több határozatában, így a 21/2013. (VII. 19.) AB határozatában, valamint az 5/2014. (II. 14.) AB határozatában is rámutatott arra, hogy az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdése, valamint az I. cikk (3) bekezdése alapján alkotmányos követelmény az, hogy a közérdekű adat kiadása iránt indított ügyben eljáró bíróságnak az adat döntés-előkészítő jellegére történő hivatkozáson alapuló nyilvánosság korlátozását, annak formai és tartalmi szempontú indokoltságára kiterjedően a döntéshozatali folyamat lezárására tekintet nélkül minden esetben felül kell vizsgálnia. A vizsgálatnak ki kell terjednie arra, hogy csak a feltétlenül szükséges mértékben került-e sor a közérdekű adatszolgáltatás megtagadására. Az Alkotmánybíróság határozataiból is következően abban az esetben, ha az adatkezelő szerv a közérdekű adat kiadásának megtagadása mellett dönt, ezen döntését megfelelően indokolni köteles. Az indokolásnak egyrészt ki kell terjednie arra, hogy pontosan milyen folyamatban lévő eljárásban meghozandó döntés megalapozását szolgálja a kiadni kért közérdekű adat, másrészt arra is, hogy a közérdekű adat kiadása mennyiben befolyásolja, veszélyezteti a szóban forgó döntés meghozatalát.

Köztudomású tényként fogadható el az alperesi minisztériumot jelenleg vezető miniszter asszony egyértelmű nyilatkozatából az, hogy nincs tervben a nemzeti légitársaság megmentése vagy újjászervezése, mint ahogy új légitársaság létrehozása sem. Ezzel ellentéző adatot a jogvitában az alperes nem igazolt, nem nyert alátámasztást azon hivatkozása, hogy a felperes által kért dokumentáció

döntés-előkészítő anyag. A jogvitában az alperest terhelte a bizonyítási kötelezettség a vonatkozásban, hogy a közérdekű adat kiadása jogszerűen megtagadható, ezen bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget. A fellebbezésében foglaltak alapján a másodfokú bíróság utal arra, hogy a Pp. 119. § (2) bekezdésének harmadik mondata valóban üzleti titokra hivatkozással ad lehetőséget az iratbetekintés korlátozására, azonban ezen jogszabályhelyi rendelkezés analóg módon a perbeli esetben is alkalmazható, ezt támasztja alá a két hivatkozott alkotmánybírósági határozat indokolása is. A kiadni kért dokumentáció zárt iratként történő benyújtását követően válik lehetőség arra, hogy a bíróság azt megtekintve tudjon döntené abban a kérdésben, hogy az tartalmaz-e olyan adathalmazt, amelynek kiadása alappal megtagadható, állást tudjon foglalni abban a kérdésben, hogy van-e olyan folyamatban levő döntés, ami alapján az adat döntés-előkészítő anyagnak minősíthető. Ennek hiányában azt a következtetést kellett levonni, hogy az alperes állításait nem támasztotta alá, bizonyítási kötelezettségét a perben a Pp. 164. § (1) bekezdésében foglalt szabályozás ellenére nem teljesítette.

A jogvitában a felperes a szerződések kötelezettségvállalási számainak megjelölésével határozta meg, hogy milyen adatok kiadását kéri, az alperes pedig azon kívül, hogy döntés-előkészítő anyagra hivatkozott, üzleti titokra is utalást tett. A perben azonban nem jelölte meg egyértelműen még azt sem, hogy a kiadni kért dokumentációban a MALÉV pénzügyi helyzetének rendezéséről, új légitársaság létrehozásáról, vagy esetleg a felszámolási eljárásba történő beavatkozásról van-e szó. A nemzeti légitársaság pénzügyi helyzetének rendezése, mint a megbízási szerződés tárgya nem lehet alap arra, hogy annak megismerését joggal tagadja meg az alperes, ilyen megjelölés alapján nem foglalhat állást a bíróság abban, hogy jogszerű-e a nyilvánosság korlátozása vagy sem. Utal arra is a másodfokú bíróság, hogy üzleti titokra hivatkozás esetén is vizsgálni kell a megtagadás indokait, illetve azt, hogy a döntés során melyik jog védelmét kell előnyben részesíteni, azonban lehetőség van arra is, hogy az üzleti titok kitakarásával kerüljön sor a dokumentáció kiadására.

A másodfokú bíróság megítélése szerint a megismételt eljárás eredményeként meghozott határozat rendelkező részében megfogalmazottak már összhangban állnak az ítélet indokolásában írtakkal, és az elsőfokú bíróság egyértelműen, elfogadhatóan megindokolta azt is, hogy miért került sor a rendelkező rész szerinti megfogalmazásmód alkalmazására. Miután új adatokat a megismételt eljárásban sem szolgáltatott az alperes, a másodfokú bíróság a továbbiakban nem kifogásolta azt, hogy a korábbi határozattal azonos módon került sor a KZK00220 és a KZK00250 számú szerződések vonatkozásában az adatkiadási kötelezettség meghatározására, míg a KZK10071 számú kötelezettségvállalási szerződés tekintetében egyértelműen rögzítésre került az, hogy a megállapodás mely francia bekezdésben foglaltaknak kell eleget tennie az alperesnek az adatkiadás során.

Mindebből következően az elsőfokú bíróság helytállóan és okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes adatkiadás iránti igénye az alperesi védekezés

teljes sikertelensége okán alapos.

Minderre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság határozatát a Pp. 253. § (2) bekezdése, valamint a Pp. 254. § (3) bekezdése szerint helybenhagyta.

A perköltségviselés tárgyában a Pp. 239. §-án keresztül alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint döntött és a pervesztes alperest kötelezte a felperes ügyvédi munkadíjából álló perköltségének megfizetésére a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 1. § (1) bekezdése, 3. § (5) bekezdése és 4/A. §-a szerint.

Az eljárás az Itv. 57. § (1) bekezdés o) pontja értelmében illetékmentes.

Budapest, 2014. április 1.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Hercsik Zita s.k.
előadó bíró

Dr. Kisbán Tamás s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő

A Fővárosi Ítéltábla a ... ügyvivő által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a Biczi és Tuzson Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Tuzson Bence ügyvéd) és (jogtanácsos neve) jogtanácsos által képviselt Nemzeti Fejlesztési Minisztérium (alperes címe) alperes ellen közérdekű adat kiadása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2012. december 7-én kelt 70.P.23.228/2012/11. számú ítélete ellen az alperes részéről 12. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

r é s z í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részének a ... kötelezettségvállalás számmal ellátott vállalkozási szerződés tárgyában meghatározott adatok kiadására vonatkozó rendelkezését megváltoztatja, és ebben a körben a keresetet elutasítja.

A KZK00220, és KZK00250, valamint a KZK10071 kötelezettségvállalás számmal ellátott megbízási szerződésekre vonatkozó ítéleti rendelkezést hatályon kívül helyezi, és ebben a részben az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítja.

Az alperes fellebbezési költségét 15.000 (Tizenötezer) forintban állapítja meg.

A részítelet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy

⌚ 15 napon belül adja ki a felperes részére a Horváth és Társai Ügyvédi Iroda DLA Piper Ügyvédi Iroda és az alperes között létrejött, KZK00220 és KZK00250 kötelezettségvállalás számmal ellátott megbízási szerződés teljesítéseként készült valamennyi dokumentum másolatát;

- 15 napon belül adja ki a felperes részére a Horváth és Társai Ügyvédi Iroda DLA Piper Ügyvédi Iroda és az alperes között létrejött, KZK10071 kötelezettségvállalás számmal ellátott megbízási szerződés teljesítéseként készült

valamennyi dokumentum másolatát, a kínai-magyar kormánybiztosi tevékenységgel kapcsolatos légügyi kérdéseket érintő tanácsadással és a kínai-magyar és a magyar-orosz kormánybiztosi feladatok ellátása során felmerülő jogi tanácsadással kapcsolatban készített dokumentumok kivételével;

- 30 napon belül adja ki a felperes részére a ..., a ... és a ... és az alperes között létrejött, ... kötelezettségvállalás számmal ellátott vállalkozási szerződés teljesítését igazoló teljesítési igazolások másolatát, valamint a szerződés teljesítéseként a vállalkozók által készített valamennyi dokumentum másolatát.

A felperes keresetének a Horváth és Társai Ügyvédi Iroda DLA Piper Ügyvédi Iroda és az alperes között KZK00220, KZK00250 és a KZK10071 kötelezettségvállalás számmal ellátott megbízási szerződések másolatának és az ezen szerződések alapján keletkezett teljesítési igazolások másolatának kiadása iránti részében, valamint a ..., a ... és a ... és az alperes között ... kötelezettségvállalás számmal ellátott vállalkozási szerződés alapján kifizetett vállalkozási díj összegének közlése iránti részében, és annak közlése iránti részében, hogy a szerződés szerinti vállalkozási díjon felül történt-e kifizetés, a bíróság a pert megszüntette.

Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperes részére 3.500 forint perköltséget, míg megállapította, hogy a le nem rótt 36.000 forint eljárási illeték az állam terhén marad.

Ítéletének indokolásában megállapította, hogy a felperes az alperes, mint szerződő fél által ügyvédi irodával, illetve egyéb politológiai-gazdasági elemző cégekkel megjelölt kötelezettségvállalási számmal ellátott tanácsadási, tanulmánykészítési feladatok ellátására kötött szerződések vonatkozásában kérte adatok kiadását. A kért adatok egyrészt a ... kötelezettségvállalási számmal ellátott vállalkozási szerződés alapján kifizetett megbízási díj teljesítéséről szóló teljesítési igazolások voltak, másrészt valamennyi szerződés vonatkozásában a megbízási alapján készített dokumentáció kiadását kérte a felperes.

Megállapította, hogy az alperes költségvetési szerv, amelynek alapítója az Országgyűlés. Mint a jogszabályban felsorolt területek ellátásáért felelős miniszter munkaszerve, központi állami költségvetési szerv, az alapító okirata szerint kizárólag az ott felsorolt közfeladatokat látja el, egyéb tevékenységet nem végez, így állami közfeladatot ellátó szervnek minősül.

Erre tekintettel az Infotv. 3. § 5. pontja és a 26. § (1) bekezdése alapján valamennyi, a kezelésében lévő, vagy a tevékenységére vonatkozó adat közérdekű adatnak minősül.

Miután a tevékenységéhez szükségszerűen közpénzt használ fel, az Alaptörvény 39. cikkének (2) bekezdése szerint is az általa kifizetett pénzügyi teljesítésekre vonatkozó adat közérdekű adat.

Mivel a fent hivatkozott vállalkozási szerződéshez kapcsolódó teljesítési igazolások

az alperes által közpénz felhasználásával kötött szerződés teljesítésének igazolására és az az alapján a vállalkozási (megbízási) díj kifizethetőségének alátámasztására szolgálnak, közpénzekkel való gazdálkodásra vonatkoznak, ilyen módon közérdekű adatnak minősülnek.

Megállapította továbbá, hogy a KZK00220, a KZK00250, a KZK10071 és a ... kötelezettségvállalási számmal ellátott megbízási (vállalkozási) szerződés teljesítéseként keletkezett tanulmány, vagy egyéb dokumentáció szintén a közérdekű adatnak minősül, az Infotv. 3. § 5. pontja és az Alaptörvény 39. cikke értelmében.

Mindebből következően úgy ítélte meg, hogy a felperes valamennyi adatkérésével érintett adat közérdekű adat, amely tény az alperes sem tette vitássá.

Rögzítette, hogy az alperes a nemzeti légitársaság pénzügyi helyzetének rendezésére vonatkozó jogi tanácsadás teljesítése körében keletkezett dokumentumok vonatkozásában az adatkezelői minőségét nem vitatta, ugyanakkor a KZK10071 kötelezettségvállalás számmal ellátott szerződés alapján a kínai-magyar kormánybiztosi tevékenységgel kapcsolatos légügyi kérdéseket érintő tanácsadás és a kínai-magyar és a magyar-orosz kormánybiztosi feladatok ellátásával felmerülő jogi tanácsadás teljesítése során keletkezett adatok vonatkozásában arra hivatkozott, hogy bár a szerződés megkötésekor adatkezelőnek minősült, de 2011. december 3. napja óta az 1269/2010. (XII. 3.) Korm. határozatnak az 1522/2011. (XII. 30.) Korm. határozattal történő módosítása miatt az adatkezelői minősége megszűnt.

Ezen alperesi védekezést vizsgálva az elsőfokú bíróság az 1269/2010. (XII. 3.) Korm. határozat, az 1522/2011. (XII. 30.) Korm. határozat, az alperes alapító okirata, a 212/2010. (VII. 1.) Korm. rendelet alapján arra az álláspontra helyezkedett, hogy 2011. december 3. napját követően az alperes irányítását ellátó miniszter kormánybiztosi kijelölése megszűnt, és ezzel megszűntek az alperesnek a magyar-kínai tárgyalásokkal kapcsolatos feladat- és hatáskörei is.

Így ezen időpontot követően a magyar-kínai kormánybiztosi feladatok végrehajtására vonatkozó jogi tanácsadással kapcsolatos dokumentumok vonatkozásában az alperes az Infotv. 3. § 9. pontja szerint az adatkérés időpontjában már nem minősült adatkezelőnek, így őt ezen közérdekű adatok közlésére kötelezni nem lehet.

Ezért a magyar-kínai kormánybiztosi feladatok végrehajtásához szükséges jogi tanácsadásra irányuló megbízási szerződés tekintetében keletkezett dokumentáció vonatkozásában a keresetet elutasította.

A ... kötelezettségvállalás számmal ellátott szerződés alapján azt állapította meg, hogy az abban szerződő fél megrendelőként kizárólag az alperes szerepel, a szerződésben más közfeladatot ellátó szerv megrendelőként nem került feltüntetésre. A szerződésben foglaltak szerint a megrendelő, mint ajánlatkérő közbeszerzési eljárást folytatott le, a nyertes ajánlattevő a szerződésben vállalkozóként a ..., a ... és a

A szerződés tartalmára, annak a felek jogait és kötelezettségeit tartalmazó rendelkezésekre, a szolgáltatás és az ellenszolgáltatás tartalmára, a képviseletre vonatkozó rendelkezéseire tekintettel azt állapította meg, hogy a perbeli vállalkozási szerződést (valójában megbízási szerződést) kizárólag az alperes kötötte meg, ily módon a tanulmányokat, illetve egyéb dokumentációt az alperes rendelte meg a vállalkozóktól (megbízottaktól).

Az alperes volt az, aki a vállalkozói díjat megfizette, a szerződés alapján a szerződés teljesítésével kapcsolatos intézkedéseket megtette. Miután a szerződés szerint kizárólag az alperes jogosult a teljesítési igazolások kiállítására, nem fogadta el azon alperesi védekezést, miszerint a teljesítési igazolások vonatkozásában az alperes nem minősül adatkezelőnek, hiszen minden teljesítéssel kapcsolatos döntés meghozatalára az alperes volt jogosult.

Erre tekintettel arra a meggyőződésre jutott, hogy az Infotv. 3. § 9. pontjában foglalt definíciónak az alperes megfelel, azaz adatkezelőnek minősül.

Nem fogadta el az alperes azon hivatkozását, hogy a 212/2010. (VII. 2.) Korm. rendelet, illetve a 9/2011. (IV. 7.) NFM rendelet rendelkezései alapján az adatkezelő valójában nem az alperes. Az alperes az általa hivatkozott vállalkozási szerződés preambuluma a periratokhoz nem csatolta felhívás ellenére sem, a 212/2010. (VII. 1.) Korm. rendelet 87. § d) pontja alapján pedig nem lehet arra a következtetésre jutni, hogy a nemzeti fejlesztési miniszter általános jellegű feladatleírásából következően az alperes ne minősülne adatkezelőnek.

Jelen perben nem kellett azt vizsgálni, hogy az alperes mellett van-e egyéb adatkezelője is a kért adatoknak. Miután a Miniszterelnökség a pernek nem volt alperese, ezen szerv szerepét sem vizsgálta az alperesi hivatkozás ellenére sem.

Jogi álláspontjára tekintettel az elsőfokú bíróság nem vizsgálta, hogy ténylegesen az alperes az adatokkal fizikailag vagy elektronikus úton rendelkezik-e.

A Ptk. 315. §-ára utalással kifejtette, hogy abban az esetben, ha ténylegesen a Miniszterelnökség igazolta le a teljesítéseket, a Miniszterelnökség közreműködőnek minősül, akitől az alperes akkor is jogosult beszerezni a teljesítési igazolásokat, ha azokkal jelenleg nem rendelkezik.

Arra az esetre pedig, hogy ha a szerződés teljesítéseként keletkezett dokumentáció átadása az alperes kihagyásával közvetlenül a Miniszterelnökség részére történt, akkor - a szerződés tartalmára figyelemmel - az alperes engedélyezte a közvetlen átadást. A szerződés szerzői jogokkal kapcsolatos rendelkezésére figyelemmel a Miniszterelnökség a tanulmányok megismerésére, további felhasználására csak az alperes engedélyével jogosult.

Így a kereset elutasításának nem lehet indoka az, ha az alperes nincs az adatok birtokában.

A KZK00220, a KZK00250 és a KZK10071 szerződések alapján keletkezett, a nemzeti légitársaság pénzügyi helyzetének rendezésére vonatkozó dokumentáció, továbbá a ... kötelezettségvállalási számmal ellátott szerződés alapján kiállított

teljesítési igazolások és a szerződés teljesítéseként született dokumentáció adatkezelőjeként az alperes az Infotv. 26. § (1) bekezdése értelmében a közérdekű adatok kiadására köteles.

Rámutatott arra, hogy ezen kötelezettség alól az alperes az Infotv. 26. § (1) bekezdése alapján csak az Infotv-ben írt kivételes esetekben mentesül, egyik kivétel az Infotv. 27. § (5) bekezdésében szabályozott eset.

A Pp. 164. § (1) bekezdése értelmében az alperest terhelte azon állításának bizonyítása, miszerint a felperes által kért dokumentáció döntéselőkészítő anyagnak minősül, azok alapján még döntés nem született, így azok az Infotv. 27. § (5) bekezdése alapján nem nyilvánosak.

Ezen bizonyítási kötelezettségének azonban az alperes nem tett eleget.

Miután az alperes nem igazolta, hogy a kiadni kért adatok döntéselőkészítő anyagnak minősülnek, az Infotv. 27. § (5) bekezdésében írt nyilvánosság korlátozására vonatkozó rendelkezés nem volt alkalmazható, így nem volt releváns az alperesnek a szerv vezetője mérlegelési jogán alapuló döntése okán kifejtett álláspontja sem.

Az alperes arra nem hivatkozott, hogy a kért adatok minősített adatnak minősülnének, ezért az elsőfokú bíróságnak ezt vizsgálnia nem kellett, az alperes pedig nem jelölt meg olyan egyéb jogszabályt, amely alapján az Infotv. 27. § (2) bekezdésében foglalt korlátozás megállapítható lenne.

Az Infotv. 27. § (3) bekezdése, a Ptk. 81. § (2) bekezdése és (3) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság kiemelte, hogy nem lehet üzleti titokra hivatkozni az állami költségvetés felhasználásával kapcsolatos adattal kapcsolatosan, márpedig a nemzeti légitársaság pénzügyi helyzetének rendezésére vonatkozó dokumentumok állami költségvetés felhasználásával létrejött szellemi termékek, azaz azokat a megbízott Horváth és Társai DLA Piper ügyvédi iroda az állami költségvetésből származó juttatás ellenértékeként készítette el.

Azt pedig az alperes nem jelölte meg a nemzeti légitársaság pénzügyi helyzetének rendezésére vonatkozó jogi tanácsadást tartalmazó dokumentáció vonatkozásában, hogy a Magyar Állam szerveként működő alperesen kívül van-e bármilyen más szerv, vagy szervezet, amely vonatkozásában üzleti titok szerepelne az anyagban.

Miután az alperes az Infotv. 31. § (2) bekezdésében foglalt bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget, azaz a közérdekű adat kiadása megtagadásának jogszerűségét és indokait a perben nem tudta bizonyítani, az Infotv. 26. § (1) bekezdése alapján lehetővé kell tennie, hogy a felperes által kért közérdekű adatot bárki megismerhesse.

A perköltségviselés tárgyában a Pp. 78. § (1) bekezdése, valamint a 6/1986. (VI. 26.) IM. sz. rendelet 13. § (4) bekezdése, továbbá a 32/2003. (VIII. 22.) IM. sz. rendelet 3. § (3) bekezdése alapján döntött.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereseti kérelem teljes

elutasítását kérte.

Másodlagosan az elsőfokú bíróság határozatának a hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására, új határozat hozatalára utasítását kérte.

Hivatkozott az adatkezelői minőségének kizártságára.

Álláspontja szerint az első fokon eljáró bíróság nem vette figyelembe a kormányzati döntéselőkészítést megalapozó tanulmánykészítési, továbbá kommunikációs stratégiai tanácsadási feladatok elvégzése tárgyú közbeszerzési eljárás megindításának engedélyezéséről szóló 1109/2011. (IV. 27.) Korm. határozat, valamint az egyes fejezeti kezelésű előirányzatok felhasználásáról szóló 9/2011 (IV. 7.) NFM rendelet 31/C. §-ában foglalt rendelkezéseit, továbbá a perrel érintett vállalkozási szerződés valamennyi rendelkezését.

A hivatkozott jogszabályhelyek alapján egyértelműen az állapítható meg, hogy feladata - a kormányhatározatban rögzített közbeszerzési eljárás lefolytatásán és annak eredményeként a szerződések megkötésén túlmenően - a szerződéseknek az állam részéről történő pénzügyi teljesítésének lebonyolítása, figyelemmel arra, hogy annak pénzügyi fedezetét biztosító kormányzati szakpolitikai előirányzat az alperesi minisztérium fejezeti kezelésű előirányzata.

A hivatkozott rendelkezésekből az is kitűnik, hogy a teljesítések érdemi kezelése a Miniszterelnökség hatáskörébe tartozik.

Hivatkozott továbbra is az adatok birtoklásának a hiányára annak kiemelésével, hogy a közbeszerzési eljárás lefolytatásában és a szerződéskötésben, valamint a pénzügyi teljesítésben működött közre, a teljesítési igazolások a vállalkozási szerződés teljesítéseként a konzorcium által készített tanulmányok, dokumentumok tekintetében nem minősül adatkezelőnek, ezen iratok a Miniszterelnökség birtokában vannak.

A szerződés technikai lebonyolításában működött közre, a szerződés teljesítésének érdemi kezelése a Miniszterelnökség feladata.

A vállalkozó konzorcium által a szerződés teljesítéseként készített tanulmányoknak, munkaanyagoknak - azok kormányzati szintű tartalmára tekintettel - adatkezelőnek a Miniszterelnökség minősül.

Az elsőfokú bíróság ezzel ellentétes megállapítása és az iratok kiadására kötelező rendelkezése téves.

Kiemelte, hogy az adatkezelő csak a ténylegesen kezelésében (birtokában) lévő információismeret adatkiadására köteles.

Tévesen járt el az elsőfokú bíróság akkor, amikor nem vizsgálta a Miniszterelnökség pontos szerepét, adatkezelői minőségét. A jogvitában megkerülhetetlen a Miniszterelnökség szerepének a tisztázása.

Az adatok megismerhetőségének jogszabályi korlátaival kapcsolatosan tévesnek és jogszabályba ütközőnek ítélte az elsőfokú bíróság ítéletének azon megállapítását, miszerint nem bizonyította, hogy a ... kötelezettségvállalás számmal ellátott vállalkozási szerződés teljesítéseként készült dokumentumok döntéselőkészítő anyagok.

E körben az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte az Infotv. 27. § (5) (6) bekezdésének rendelkezéseit, és tévesen rendelkezett a bizonyítási teherről.

Hivatkozott arra, hogy annak eldöntése, hogy valamely munkaanyag döntéselőkészítő anyagnak minősül-e, az érintett szerv hatáskörébe tartozik. Ezt mondta ki az Alkotmánybíróság a 12/2004. (IV. 7.) AB határozatában.

Az érintett szerv döntése alapján döntéselőkészítőnek minősített dokumentumok ex lege kívül esnek az aktanyilvánosság követelménye alól. Ezt rögzíti az Infotv. 27. § (5) bekezdése.

A döntéselőkészítő anyagok vonatkozásában érvényesülő automatikus nyilvánosság korlátozása a döntés meghozatalával megszűnik. A 10 éves határidőt megelőzően történő döntéselőkészítő anyagoknak a megismerésére az Infotv. 27. § (6) bekezdése biztosít lehetőséget. A döntés meghozatalát követően a munkaanyagok nyilvánosak, azok megismerhetősége csak az Infotv. 27. § (6) bekezdésében felsorolt okok alapján korlátozható.

Mindebből következően a felperesnek kellett volna bizonyítania, hogy az érintett dokumentumok alapján döntés született, és így az annak meghozatala alapjául szolgáló munkaanyagok - a döntés meghozatalára tekintettel - már nem esnek az automatikus nyilvánosság korlátozás hatálya alá, így azokat megismerhetővé kell tenni.

Előadta, hogy a vállalkozási szerződésben foglalt feladatok teljesítése ellenértékének kifizetésére a fejezeti kezelésű előirányzatai alapján került sor. Az e körben irányadó 9/2011. (IV. 7.) NFM rendelet 31/C. § (1) bekezdése alapján egyértelműen megállapítható, hogy - a vállalkozói díj fedezetére vonatkozó jogszabályi rendelkezések alapján - a vállalkozó konzorcium által a szerződés alapján készített tanulmányok, dokumentumok döntéselőkészítő anyagok.

A fentiekben kifejtetteken túlmenően - fellebbezését valamennyi ítéleti rendelkezés vonatkozásában fenntartva - az elsőfokú eljárás során kifejtett álláspontja, perbeli nyilatkozatai alapján kérte a kereset teljes elutasítását.

Hangsúlyozta, hogy a 9/2011. (IV. 7.) NFM rendelet meghozatalára annak érdekében került sor, hogy forrást biztosítson a közbeszerzési eljárásra. A teljesítésigazolás kiadására a Miniszterelnökség szakmai jóváhagyása alapján kerülhetett sor. A Kormány engedélyezte a közbeszerzési eljárást, a nemzeti fejlesztési miniszter feladata az eljárás lefolytatása és a Kormány engedélyét követően a szerződések megkötése volt, vagyis a minisztérium csak technikai feladatot bonyolított le a döntéselőkészítő tanulmányok tekintetében.

Utalt arra, hogy a szerződések 5., 17. és 21. pontjában foglaltak a Miniszterelnökség feladatkörére utalnak. Az elkészült tanulmányok a Miniszterelnökség birtokában vannak, vagyis adatkezelő a Miniszterelnökség. Ennek igazolására a Miniszterelnökséget vezető államtitkár nyilatkozatát is csatolta. Továbbá ... állásfoglalásával kívánta alátámasztani azt, hogy abban az esetben, hogy ha az adatok tevékenységével összefüggésben keletkeztek, de azok fizikailag nincsenek a kezelésében, kötelezettsége mindössze arra irányul, hogy az adatigénylőt az adatok fellelhetőségéről kell tájékoztatnia, de azok kiadására nem kötelezhető. Miután az adatigénylés teljesítése az adat meglétét feltételezi, az

elsőfokú bíróság határozatának végrehajthatósága fogalmilag kizárt.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyására irányult.

Álláspontja szerint az alperes alappal nem hivatkozhat arra, hogy más szerv is adatot kezel, miután az Infotv. közös adatkezelésre vonatkozó rendelkezései szerint adatkezelő az alperes is. A perbeli szerződések és az Infotv. rendelkezései cáfolják az alperesi álláspontot, és ezt egy államtitkári feljegyzés nem bírálhatja felül.

Az alperes abban az esetben nem köteles kiadni a kért adatot, ha annak előállítása számára kifejezett nehézséget okozna. Jelen esetben azonban erről nincs szó, ha hozzá beszállított adatot már más szerv kezeli, arról különösebb nehézség nélkül másolatot kérhet.

Miután a tanulmányok elkészültek és megjelentek az alperesnél, döntéselőkészítő adatról nem lehet szó. Ennek ellenkezőjét az alperesnek kellett volna bizonyítania, mindez következik az Infotv. és a 12/2004. AB határozat rendelkezéseiből. Általánosságban döntéselőkészítő anyagra hivatkozni nem lehet.

Abban az esetben, ha a másodfokú bíróság álláspontja szerint a kért anyag mégis döntéselőkészítő anyagnak minősülne, ez esetben a közérdekűségi teszt alapján a megismerhetőség iránti jog erősebb.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (3) bekezdése értelmében csak a fellebbezéssel támadott részében vizsgálhatta felül.

Az alperes nem vitásan közfeladatot ellátó szerv, a kezelésében lévő adat közérdekű adatnak minősül, amelynek kiadására a jogszabályban rögzített törvényi feltételek szerinti kivételektől eltekintve köteles. Ezt a felek sem vitatták.

A Fővárosi Ítéltábla az alperes, valamint a ..., a ... és a ... között megkötött ... kötelezettségvállalás számmal ellátott megbízási szerződést vizsgálva - figyelemmel az e körben irányadó, az elsőfokú bíróság által felhívott kormányrendeletek, határozatok tartalmára, továbbá a fellebbezési eljárásban az alperes által becsatolt államtitkári nyilatkozatokra -, a következő álláspontra helyezkedett. Abban a körben, amelyben az elsőfokú bíróság ezen szerződés vonatkozásában elrendelte az adatkiadást, a másodfokú bíróság nem osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját, ugyanis megítélése szerint az alperes ezen adatok tekintetében nem minősül adatkezelőnek, vagyis az elsőfokú bíróság ítéletében meghatározott adatok kiadására nem kötelezhető.

A jogvita eldöntésekor nem lehetett figyelmen kívül hagyni azt a sajátos konstrukciót, miszerint - kiindulva a 1109/2011. (IV. 27.) Korm. határozatban foglaltakból - bizonyos kormányzati döntéselőkészítést megalapozó tanulmánykészítési, továbbá kommunikációs stratégiai tanácsadási feladatok elvégzéséhez az alperesnek kellett megteremtenie azt a pénzügyi alapot, ami a kormánynak nem állt a rendelkezésére. A határozatból kitűnik az, hogy a Kormány megbízta a nemzeti fejlesztési minisztert a fenti feladatok elvégzésére vonatkozó közbeszerzési eljárás lefolytatására, az eljárás eredményeként megkötendő szerződés aláírására. Az e tárgykörben keletkezett közérdekű adatokat

az alperes ki is adta a felperes részére.

A 1109/2011. (IV. 27.) Korm. határozat tartalma alapján megállapítható, hogy annak az volt a célja, hogy forrást, pénzügyi háttérrel teremtsen a kormányzati döntéshozatal lefolytatásához szükséges feladatok teljesítésére. Mindez kitűnik a kormányhatározat megnevezéséből (a kormányzati döntéshozatal megalapozó tanulmánykészítési, továbbá kommunikációs stratégiai tanácsadási feladatok elvégzése tárgyú közbeszerzési eljárás megindításának engedélyezéséről), valamint a szerződések tárgyából.

Az alperes ezzel kapcsolatos feladatait az egyes fejezeti kezelésű előirányzatok felhasználásáról szóló 9/2011. (IV. 7.) NFM rendelet tartalmazza.

Az elsőfokú bíróság elemezte a perbeli szerződéseket, közöttük a ... kötelezettségvállalási számú szerződést is, kitért annak tartalmára, azonban nem fordított kellő figyelmet az alperes védekezésében foglaltakra.

Taglalta a szerződés V. fejezetének 21. 5. és 22. pontjában, valamint a VI. fejezetének 23. és 25. pontjában foglaltakat, azonban nem tulajdonított jelentőséget annak, hogy a szerződés tartalma szerint ugyan az alperes tekintendő a szerződést aláíró félnek, azonban a kormányhivatal az a szerv, amely jogosult meghatározni ebből a szempontból a beérkezett teljesítés minőségét, azok megfelelőségét.

A szerződés V. pontjának 21. alpontjában foglaltak szerint a szerződés 5. pontjában foglaltakra figyelemmel a szerződésben meghatározott termékek pontos tárgykörét a Miniszterelnökség határozta meg, az alperes, mint megrendelő a teljesítés megtörténtét a Miniszterelnökség által kiállított nyilatkozat alapján igazolhatja le. Ezen rendelkezés alapján a teljesítést az a szerv jogosult elbírálni és leigazolni, amelyik a feladatot meghatározta, ez pedig a Miniszterelnökség.

Mindez nemcsak az alperes előadásából következik, hanem magából a szerződéses rendelkezésekből egyértelműen kiolvasható, a szerződés megkötésére pedig a 9/2011. (IV. 7.) NFM rendeletben foglaltak tükrében került sor.

A másodfokú bíróság utal arra, hogy bár az adatvédelmi hivatal vezetőjének állásfoglalásai a bíróságot nem kötik, de nyilvánvalóan az adott jogvita megítélésénél az ombudsman állásfoglalásai nem hagyhatók figyelmen kívül, különösen akkor, ha megállapítható az, hogy az abban foglaltak összhangban állnak a bíróság gyakorlatával és azzal a bíróság is egyetért.

A perbeli esetben mérlegelni kellett azt, hogy az adatkiadás milyen nehézségekbe ütközik, az adatok összevonása okából az adatszolgáltatás teljesíthető-e.

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint nem volt helyes az a hivatkozás, hogy az Avtv. korábbi szabályainak és az Infotv. változásai miatt együttes adatkezelés áll fenn a perbeli esetben és az együttes adatkezelésre irányadó rendelkezést kell alkalmazni. Az Infotv. adatkezelő fogalmának 3. § 9. pontjában írt meghatározása körében történt módosítása ellenére sem volt megállapítható olyan körülmény, amit az alperes terhére lehetett volna értékelni az adatkezelés tekintetében.

Abban az esetben, ha egy döntéshozatalra jogosult szerv önálló adatkezelést nem végez, nem kötelezhető adatkiadásra még akkor sem, ha a feladata összefügg az adatkezelés, az adatok beszerzésének tevékenységével. Ennek oka pedig az, hogy

abban az esetben, ha egyértelműen megállapítható, hogy a kiadni kért adatokat kizárólag egy másik szervezet kezeli, együttes adatkezelésről nem lehet szó. Ebből a szempontból annak nincs különösebb jelentősége, hogy ez a másik szerv - jelen esetben a Miniszterelnökség - jogi személyiséggel rendelkezik-e, vagy sem. Az adatkiadással kapcsolatos kötelezettség ugyanis ettől független.

Mindezek alapján nem volt jogszerű lehetőség arra, hogy a bíróság az alperest más adatkezelőtől beszerzendő közérdekű adat kiadására kötelezze.

A felperes ugyanakkor nincs elzárva az újabb, megfelelő szervvel szemben érvényesített igénylési jogosultságtól.

A másodfokú bíróságnak a perbeli esetben azt kellett elbírálnia, hogy a ... kötelezettségvállalás számmal ellátott vállalkozási szerződés vonatkozásában a kért adatok kiadását az alperes jogszerűen tagadta-e meg. A kifejtett indokok alapján a másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy e körben az alperes a kért adatok kiadását alappal tagadta meg, ezért az elsőfokú bíróság ítéletének az e körben meghatározott adatok kiadására vonatkozó rendelkezését megváltoztatta és a keresetet elutasította a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján.

Tekintettel arra, hogy a Fővárosi Ítéltábla ebben a körben az elsőfokú bíróság ítéletét érdemben felülbírált, a Pp. 252. § (4) bekezdésének megfelelően részítéletet hozott.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének a további, a KZK00220, a KZK00250, valamint a KZK10071 kötelezettségvállalás számmal ellátott megbízási szerződésekkel kapcsolatos rendelkezéseit ellentmondásosnak és ezért felülbírálatra alkalmatlannak találta, mivel az elsőfokú bíróság döntése ezen szerződések tárgyában nem volt megfelelően értelmezhető, a határozat rendelkezése és annak indokolása nem állt egymással összhangban.

A határozat rendelkező részéből nem derült ki egyértelműen az, hogy konkrétan mely adatok kiadására köteles az alperes, miután a határozat pontosan azon dokumentumok kiadására nem kötelezte az alperest, azon dokumentumokat jelölte meg kiadási kötelezettség kivételeként, amelyekre éppen az elvégzendő feladatokra tekintettel a felperes megismerési igénye vonatkozott.

Így abban az esetben, hogyha az alperes nem köteles kiadni a kínai-magyar kormánybiztosi tevékenységgel kapcsolatos légügyi kérdéseket érintő tanácsadással és a kínai-magyar, valamint a magyar-orosz kormánybiztosi feladatok ellátása során felmerülő jogi tanácsadással kapcsolatban készített dokumentumokat, akkor nem értelmezhető, hogy konkrétan mi az az adat, amelyet az alperes köteles kiadni, hiszen az ítélet rendelkező része a megbízási szerződések „teljesítéseként készült valamennyi dokumentum másolatának” a kiadására vonatkozó rendelkezést tartalmaz.

A Fővárosi Ítéltábla észlelte, hogy a felperes kereseti kérelme a magyar-orosz kormánybiztosi feladatok ellátására vonatkozó adatkiadás iránti kérelmet nem tartalmaz, ugyanakkor erre mégis történik utalás az elsőfokú bíróság ítéletének

rendelkező részében.

A Pp. 215. §-a alapján a bíróság döntése még abban az esetben sem terjeszkedhet túl a kereseti kérelmen, ha feltételezetten adott esetben esetlegesen elírás folytán maradt ki a keresetből az ez irányú kérelem, illetve akkor sem, ha ezen adatok az érintett szerződésben szerepelnek is. A bíróság ugyanis csak azon adatok kiadása körében foglalhat állást, amelyre vonatkozóan a pert megelőző adatmegismerési kérelem is tartalmazott indítványt.

Így a határozat rendelkező részében és annak indokolásában foglalt eltérések, ellentmondásos megállapítások, valamint a kereseti kérelmen történő túlterjeszkedés miatt az elsőfokú bíróság határozatának ezen rendelkezései érdemi felülbírálatára a Fővárosi Ítéltábla nem látott lehetőséget. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ezen ítéleti rendelkezését a Pp. 252. § (2) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította.

A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróságnak a felperes kereseti kérelmének és az alperes ellenkérelmének keretein belül kell döntést hoznia a KZK00220, a KZK00250, valamint a KZK10071 kötelezettségvállalási számmal ellátott megbízási szerződésekre vonatkozó adatkiadás tárgyában, feloldva a határozat rendelkező része és indokolása közötti ellentmondást.

Csak megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy a felperes az alperes teljesítésére tekintettel a kereseti kérelmének egy részétől elállt, ezen nyilatkozata azonban kizárólag a kereset módosítását jelentette és nem tekintendő olyan elállásnak, amely alapján a permegszüntetés tárgyában a bíróságnak határoznia kellene.

A Pp. 252. § (4) bekezdése értelmében a másodfokú bíróság csupán a perköltség összegét állapította meg annak figyelembevételével, hogy a felperesnek perköltségigénye nem volt.

A költségviselés kérdésében az elsőfokú bíróság fog határozni.

Budapest, 2013. április 23.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Hercsik Zita s.k.
előadó bíró

. Kisbán Tamás s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő